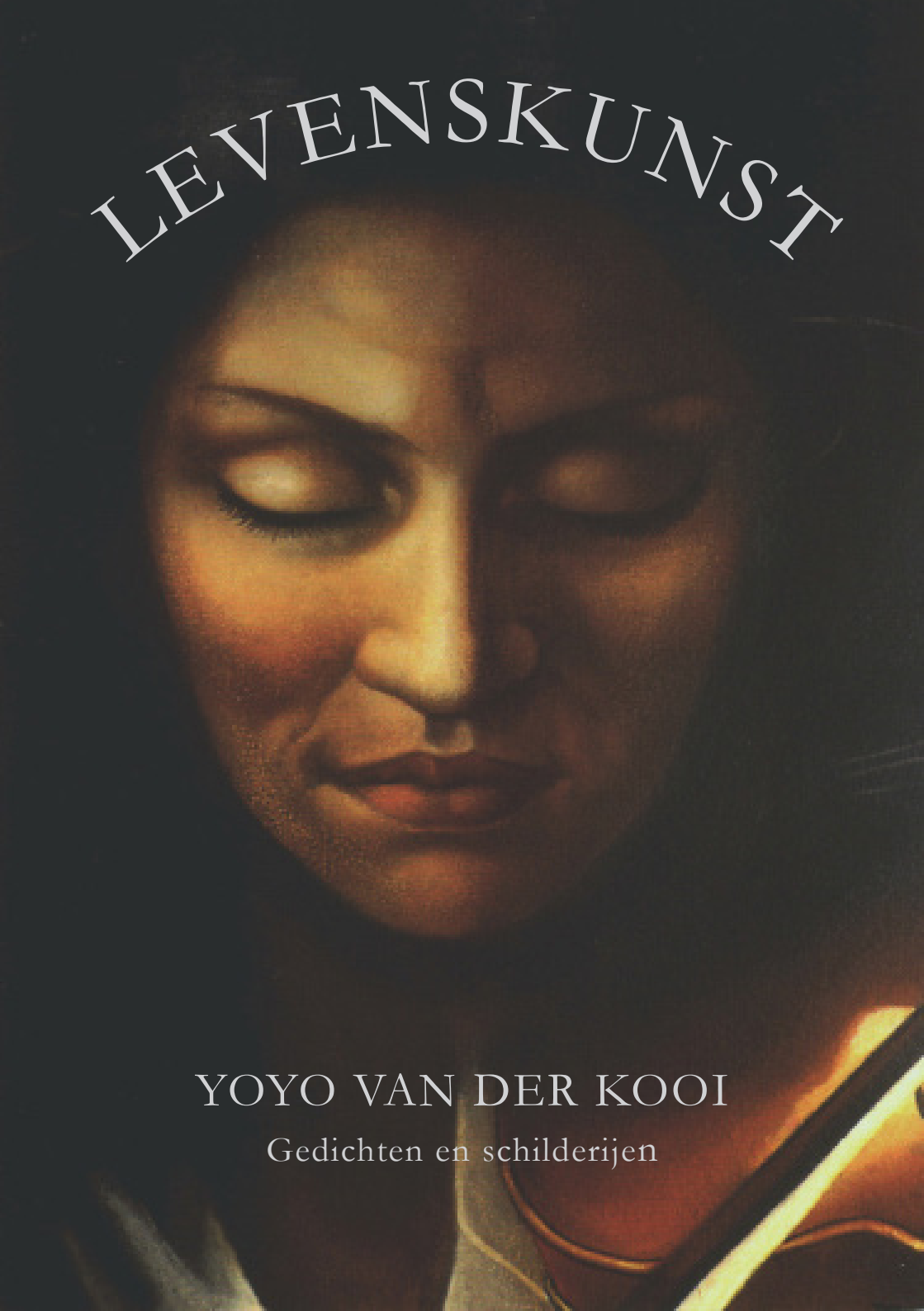

LEVENSKUNST

YOYO VAN DER KOOI

Gedichten en schilderijen

Een bloemlezing ter gelegenheid van 20 jaar 'Levenskunst in actie'
15 januari 1999 - 15 januari 2019

.

Yoyo

Foto: Marie Reintjes

Laborint uitgave 2019

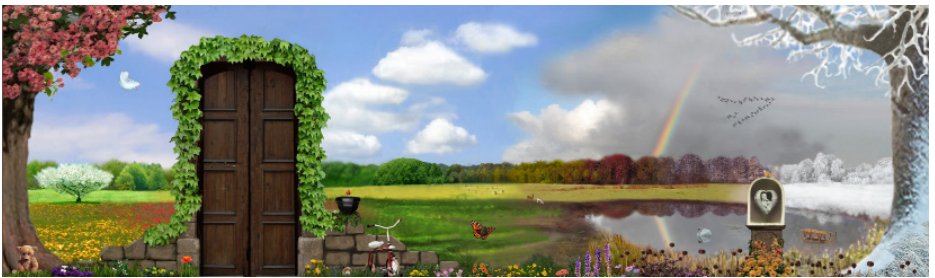
www.laborint.nl

Omslagfoto's en illustraties: Yoyo van der Kooi ©

Reproducties te bestellen via www.art.yoyo.nl

INHOUDSOPGAVE

Gedichten	Pagina
Opgedragen aan de ultieme Creator	5
Verlangen	7
Herinneringen	9
Waan-zin	11
Zin	13
Door-zien	15
De ultieme Geliefde	17
Menswording	19
Overal	21
Eens	23
De weg naar Huis	25
De slapende Boeddha	27
Zijn en zien	29
O hart van mij	31
Rustpunt	32
Illustraties	Pagina
De Muze	1
Yoyo	2
De Schepping	4
Verlangen	6
Vergankelijkheid	8
We're forever blowing bubbles	10
Luister, mijn Lief	12
Achter de verschijningsvorm	14
Drie-eenheid: The magic of Touch	16
Compassie	18
Contact III	20
Afscheid	22
De Muze	24
De slapende Boeddha	26
De Zwaan	28
Together	30
Rustpunt	32

De Schepping (collage)

Opgedragen aan de ultieme Creator

Denderende oerkracht
zinderende vormdrift
door hoeveel gedaanten
- blind -
ben je geraasd
vóór je in stomme verbazing
jezelf aanschouwde
door mijn ogen?

Of...
had je dit altijd al in je achterhoofd?

Verlangen (ets)

Verlangen (1966)

Een gat te knippen in de dag
een zwart vergetelgat
Een gat te knippen in de tijd
vernietigen die eeuwigheid
tot jou - ach, kon ik dat...

Vergankelijkheid (zeefdruk)

Herinneringen (1974)

Wat heb ik aan herinneringen:
balsem voor de oude dag?
't Mocht wat – duivels, die mij dwingen
in te zien wat ik niet zag:

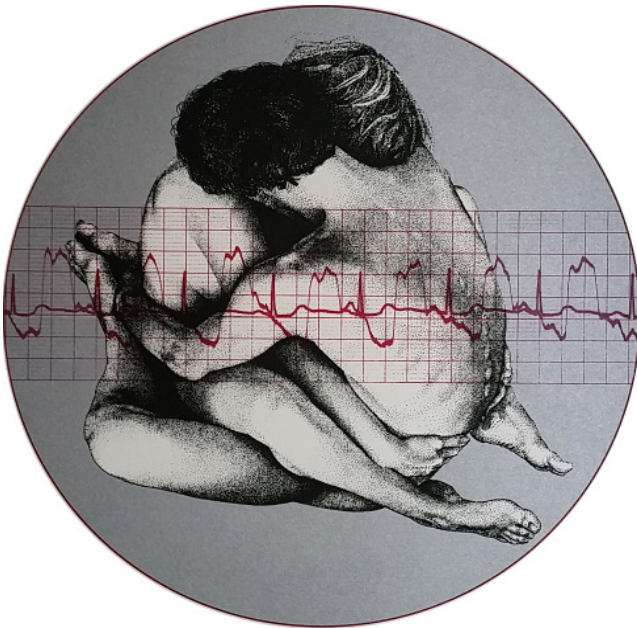
dat je niets hier mag behouden
dat geluk verleden is
dat een jonge vrouw een oude
echoput geworden is

We're forever blowing bubbles (zeefdruk)

Waan-zin (1976)

Tussen de waan-zin van de geboorte
en de waan-zin van het sterven
wanen wij ons bij zinnen

Luister, mijn Lief... (zeefdruk)

Zin (1976)

Luister, mijn Lief...
De zin van het leven ontgaat me
Maar mijn zintuigen
vertellen mijn hersenen
dat mijn hart klopt - en het jouwe

Achter de verschijningsvorm (olieverf)

Door-zien (1979)

Dwars door het gepantserd oog
van mijn grimmige beminde
plons ik in de donzen holte
van de kosmosbaarmoeder
En als leegte
vult mijn liefde
alle kieren van 't heelal

Drie-eenheid: The magic of Touch (olieverf)

De ultieme Geliefde (2001)

Ik zocht je in de zoetheid
van zingenot en lust
De zaligheid van samenzijn
gekoesterd en gekust

Ik wilde je vooral niet zien
in lelijkheid en pijn
In hebzucht en in ijdelheid
in wreedheid en venijn

En toch en toch – ik miste iets
Je was er - en ook niet
Dan was er enkel zinloosheid
en weerstand of verdriet

Nu heb ik je gevonden
in de dans van het bestaan
De dader en het slachtoffer
de waarheid en de waan

Je kunt je niet verbergen, Lief
ik zie je overal
In voorspoed en in tegenspoed
de bergtop en het dal

Probeer het maar, verschuil je
in terreur en in geweld
Ik vind je en omarm je
en verwarm je - tot je smelt

Compassie (pastel)

Menswording (2005)

Geworpen op het aardse vlak
niet wetend wie wij zijn
tasten wij ons blindelings
een doorgang door de pijn

Die pijn van afgescheidenheid
beneemt ons lang het zicht
op waar wij ons naartoe bewegen
daar, dat verre licht

Dan, plotseling, gebeurt er iets
een stem, een hand, een lach
waardoor we eensklaps wakker worden
en de nacht wordt dag

Wanneer we dingen helder zien
ontwaakt vanzelf de wens
om anderen de hand te reiken
en de mens wordt Mens

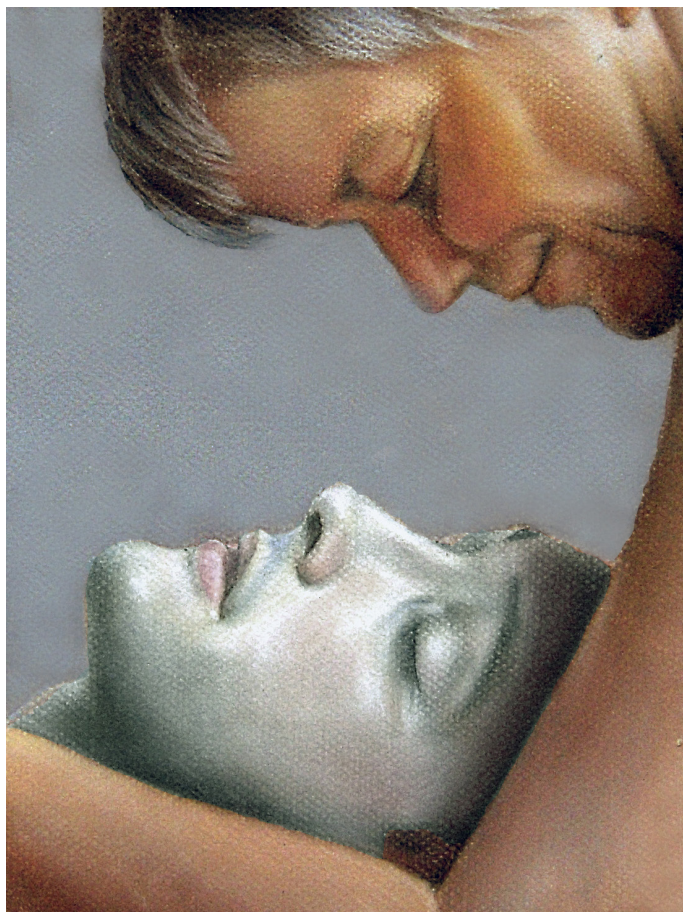
Nu zijn we niet meer afgescheiden
eenzaam of alleen
want in de Liefde thuisgekomen
zijn wij samen Eén

Contact III (olieverf)

Overal (2006)

O mijn Lief
Nu ik je nergens meer zoek
vind ik je overal...

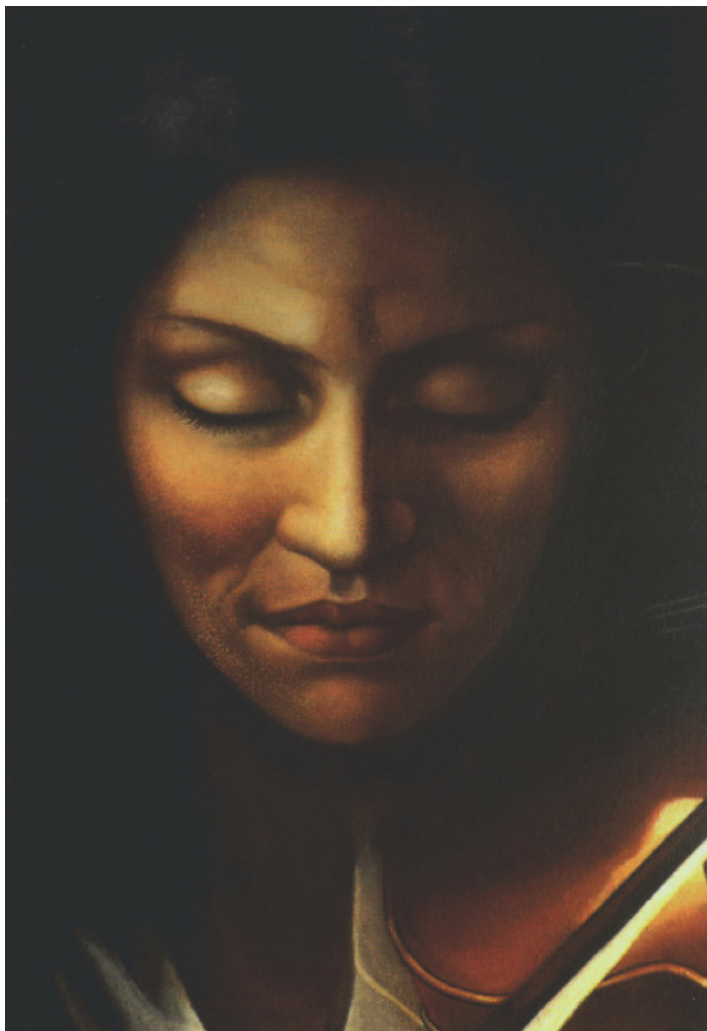

Afscheid (pastel)

Eens (2007)

Eens komt er een eind aan de stroom van gedachten
eens sterft het gevoel en verstomt het geluid

Eens lig je gestrekt in een koelcel te wachten
totdat óf de grond óf het vuur je omsluit

De Muze (pastel)

De weg naar Huis (2009)

Duizendmaal de weg kwijtraken
duizendmaal de mist ingaan
Duizendmaal jezelf vergeven
stil, begrijpend naast je staan

Duizendmaal jezelf omarmen
als je moe bent en verward
Duizendmaal je hart verwarmen
als je koud bent en verhard

Duizendmaal de wonden helen
van een vruchteloze strijd
Duizendmaal je liefde delen
als je aan het leven lijdt

Er is niemand op de aarde
die jou zo begrijpt als Jij
Jij alleen herkent je waarde
jij alleen maakt jou weer vrij

Sta je nu nog op de drempel
van de tweespalt en de tijd
Als je thuiskomt in je tempel
woon je in de eeuwigheid

De slapende Boeddha (pastel)

De slapende Boeddha (2010)

Stil de nacht als eindelijk
‘t lijf zich uitstrekt en ontspant
Geest tot rust komt en terugkeert
naar het onbegrensde land

Vage flarden van gedachten
het voorbijgaan van een trein
woorden, beelden en structuren
lossen op in zomaar ‘zijn’

Wie wil nu nog iets bereiken?
Wie heeft nu het hoogste woord?
Waar zijn alle grootse plannen?
Waar wordt nog protest gehoord?

Heel de wereld is verdwenen
Alle drama's zijn vergaan
Alle zorgen en gepieker
zijn volledig van de baan

Krijgsgeweld en burenruzies
stoppen, politiek verstomt
Leiders, strijders liggen weerloos
tot de nieuwe morgen komt

Al die slapende gezichten
al die hulzen zonder held
van wie zijn ze, wie bestuurt ze
als de nacht ze heeft geveld?

Dan, zodra we wakker worden
wordt de film weer aangezet
en gedreven door gedachten
springt ons lichaam weer uit bed

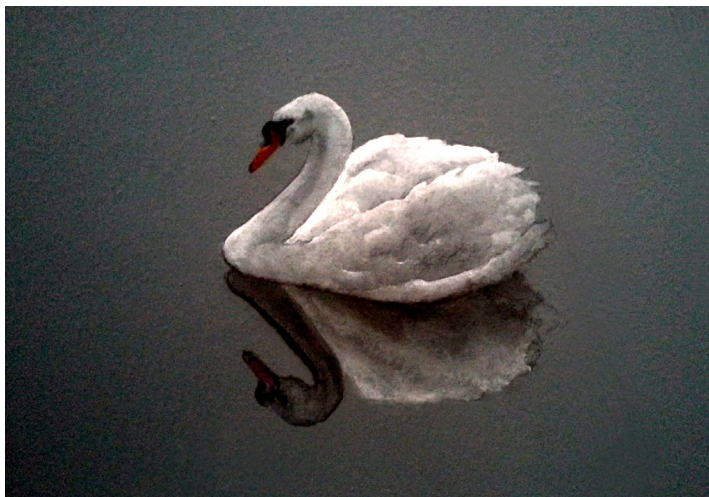
In dit Ik-scenario
lijkt het of we meester zijn
van ons doen en van ons laten
van ons leven, van ons brein

Dus we rennen en we jagen
naar de roem en naar het goud
Maar het wonder dat ontgaat ons
het mysterie laat ons koud

Tot we op een dag ontwaken
voor de schat achter de waan
voor de liefde zonder eisen
voor de dans van het bestaan

Nu zijn we niet meer gescheiden
van ons Zelf en van elkaar
Iets bezielt ons, doet ons, leeft ons
glimlacht stil en kijkt er naar

En als we nu weer gaan slapen
gaan we even terug naar huis
Want dat Niets dat eerst zo niks leek
is ons wezenlijke thuis

De Zwaan (acryl)

Zijn en zien (2017)

Dat je weet dat je bent:
de verrukking...

Dat je weet dat je niet 'iets' bent:
de verademing...

Dat je ziet - op dit moment
de bron van het bestaan
in die ene bloem
een witte zwaan
de man op straat
en jou

Together (olieverf)

O hart van mij (2018)

Veertig miljoen keren heb je geslagen
zonder een pauze, bij dag en bij nacht
al mijn ervaringen heb je verdragen
lichaam en leven dank ik aan jouw kracht

Zelden ben ik mij bewust van jouw bonzen
maar als ik wakker lig 's nachts in mijn bed
voel ik het bloed door mijn aderen gonzen
Welk magistraal genie schrijft jou de wet?

Hoe lang zal jij in mijn borstkas nog kloppen?
Hoelang pulseer je mijn lief en mijn leed?
Waar ga ik heen als jij ooit eens gaat stoppen?
als ik mijzelf en de wereld vergeet?

Zoveel heb jij mij hier laten beleven
hartstocht en doodsangst, verlangen, verdriet
schoonheid en liefde, compassie, vergeven
alles wat deze dimensie ons biedt

Dank je, ik dank je - jij bent de bestuurder
van mijn organen, mijn botten en brein
Ik ben de eeuwig verwonderde huurder
die hier nog even een tijdje mag zijn

Rustpunt (pastel/paintbrush)

De illusie doorzien
De tweespalt voorbij
Thuis boven de wolken